

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1382

1295

C O D I C E S

1296

sentialia, quedam pertinentia ad personalia &c. et continet Quæstiones 20. Quodlibetum VI. tantum 9. VII. vero non nisi 1.

II. fol. 21. praemissio Elencho sequitur Bonaventura in Librum II. Sententiarum hoc initio: *Solummodo hoc inveni, quod deus fecit hominem rectum &c. prout extat Opp. T. IV. Lugd. 1668. f. et a nobis non semel relatus est.*

III. fol. 214. Sex Principia si-
ve Prolusiones cum in expositio-
nem s. Scripturae, tum Magistri
Sententiarum, quarum prima ἀκε-
φαλος, reliquæ nullo Autore. Ad-
ditur ad calcem: *Iste liber est em-
ptus in quinta feria Post Egidij
Anno Domini M° CCCC° 32°. 3.
Floren.*

DLXXVII.

U. 685 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 244. f. per duas columnas luculente scriptus, coloribus distinctus, et a Thoma Haselbachio quondam supremis tabulis relictus Collegio ducali vienne apud fratres predicatorum, exhibit, ut e calce adsumo, *Quæstiones VII. Quodlibet magistri Henrici de Ganda Archidiaconi Tornac. disputatas in scolis suis et determinatas ab ipso. Addit calx Quodlibeti III. Anno domini M°. CC°. LXXVIII. in pascha. Parisis docuisse Henricum Goedhals, seu Bonicollium, dictum Doctorem Solennem, defunctumque a. 1293. dixi hoc Vol. dum ex ejus Quodlibetis Excerpta referrem. Hic ve-
ro integra habentur, adjuncto ad*

cujusvis finem Quæfitorum Indice. Quæfita porro in universum de Deo et Creaturis agunt, disputando tamen fere ad omnia Religionis et Morum Capita deducuntur. Typis Parisinis a. 1518. et Venetis a. 1613. f. extare *Quodlibeta nostra*. Autor est Fabricius in Bibl. med. Lat. et Foppenius in Bibl. Belg. mihi tamen neutri ad manum sunt.

DLXXVIII.

Codex membraneus lat. Sec. U. 626 XIV. Folior. 198. f. maj. per duas columnas nitide, sed multis vocum compendiis exaratus, coloribus illustratus et fronte picturata, cuius prima litera I. Virum habitu Dominicano, quem ipsum S. Fundatorem puto, dextra lily, sinistra librum præferentem, leonique insistentem exhibit, olim Collegii S. J. Viennensis comple-
titur VII. Quodlibeta Theologica, id est Quæstiones pro et contra disputatas, quae quondam ad ostendenda magis ingenia, quam veram utilitatem frequentes erant. Rubrica sic habet: *Incipit primum quodlibet venerabilis patris fratris Heruei (Britonis) Ordinis fratrum predicatorum qui fuit Magister in theologia et postea magister (XIV.) totius ordinis fratrum predicatorum, quod fecit scribi Frater Jo-
bannes de discove. Initium est: In nostro quolibet querebatur unum commune deo et creaturis intelle-
ctualibus &c. Ita sequuntur et reliqua III. majora Nostri Quodlibeta, prout se excipiunt in Edit. Vene-
ta*

1297

D O G M A T I C I.

1298

*ta per Raynald. de Novimago
1486. f. Praeferunt etiam ipsa S.
Dominicum, et singulis subnotatur*

*minio, Bononiae a. 1326. descri-
pta fuisse. At vero ad calcem UI-
timi majoribus velis:*

Hoc opus exegi christe memento mei.

*Anno domini M°. CCC°. XXVI°.
Sequenti die in crucis exaltacione.
Et rubro: Expliciunt Quatuor
quodlibet Venerabilis patris fratris
Heruei Ordinis fratribus predica-
torum de prouincia francie, qui
fuit &c. ut supra, que fecit pari-
sius Deus habeat animam suam.
Et ista fecit scribi Frater Jocab-
nes de dyscome (an ex antiqua Stir-
pe de Dieskau?) eiusdem ordinis
de prouincia Saxonie. Receptus in
conuentu Hallensi. Anno domini
M°. CCC. XXVI. quicunque sibi
abstulerit anathema sit. Duo ex his
Quodlibetis jam alio Codice relata
sunt. De autore Hervaeo Natali
Britone adi Scriptores Ord. T. I.
p. 533.*

*II. fol. 114. Incipit primum
quodlibet Reuerendi patris fratris
Henrici de Lubecke ordinis fra-
trum predicatorum de prouincia Sa-
xonie quod fecit scribi frater Jo-
hannes de dyscome. Et quidem eo-
dem loco et anno, ut saepius dein-
ceps repetitur; sunt enim III. Hen-
rici hujus Quodlibeta, quorum u-
num solum e Matth. Dreffero in-
dicare novit Gesneri Bibliotheca,
neque plura ipsi Ordinis Bibliothe-
carii comperta habuerunt, ut T.
I. p. 590. patet. Primum, cuius
prima Litera Scholam Dominica-
nam depictam refert, quodam gau-
det Prooemio, quod init: Que-
stiones quesite in disputatione de*

*quolibet possunt hoc modo ordinari
secundum scientias ad quas perti-
nent. Quia quedam erant de philo-
sophia naturali, Quedam de medi-
cina. Quedam de astronomia. Que-
dam de metaphysica. Quedam de
theologia &c. Non putem, quan-
quam nec id sine exemplo, tam
diversas Quaestiones ab uno eo-
demque Viro publice tractatas fu-
isse, sed theologicas ad nostrum
pertinuisse arbitror. Primae igitur
initium: Querebatur primo. suppo-
sito quod relatio constituat et distin-
guat, Vtrum in aliquo priori con-
stituat quam distinguat, vel econtra.
&c. Initium Quodlibeti secun-
di: Querebantur quedam de deo.
Quedam de creaturis. De deo que-
dam querebantur secundum se.
Quedam in ordine ad creaturas &c.
Tertii: Questiones in hoc quolibet
posito hoc modo sunt ad inuicem or-
dinate. licet secundum illum ordi-
nem non sunt scripte &c. — Pri-
ma de absoluta entitate dei &c.
Quodvis Quodlibetum in Titulos
distributum est, quorum Elenchus
ad calcem adscriptus docet, Teu-
tonem nostrum acumine ingenii et
scientiae ubertate nulli Coaevo-
rum concedere. Ast ubinam is do-
cuit? Codex in haec definit: In
isto uolumine continentur 4. quoli-
bet Magistri Heruei et tria fratris
Hinrici de Lubecke Ord. predica-
torum et sunt fratribus Johannis de
Dyscome*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1382

1299

C O D I C E S

1300

Dyscome eiusdem Ord. que fecit scribi Bononie in Anno domini M° CCC. XXVI°. quicunque sibi abstulerit anathema sit. Henricum an. 1336. etiam num in vivis egisse probat ejus ele^{tio} in Vicarium gen. suae Provinciae Brugis in Capitulo gen. illo anno facta, id quod solum de eo notant Ordinis Bibliothecarii.

DLXXXIX.

U.689 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 167. f. per duas columnas charactere luculento exaratus, coloribus distinctus, et legatus olim Collegio ducali Wienne apud Fratres Predicatores ab Jodoco Weiler de Hailprunna Theol. Prof. et D. Stephani Canonico sequentia Scholastica complectitur: I. Quodlibet Magistri Jacobi *De Esculo Ordinis Minorum*. Orditur ille: *Quia teste beato Jo. Apoc. 1. c. deus est principium et finis omnium. s. alfa et omega in oratione premissa deprecabor dominum &c. tractatque Quæstiones XVI. quarum Tituli ad calcem adscripti sunt, et quarum prima est: Vtrum simplicitas diuine nature compaciatur secum aliquam distinctionem ex natura rei priuam distinctioni personarum.* De hoc Fabio Esculano, sive Asculano agunt Possevinus in *Apparatu sacro*, Waddingus in *Scriptt. Ord. Fabricius in Bibl. med. Lat. Mazzuchellius in Scritt. d'Italia Vol. I. P. 2. unus, ut sit, ex altero; atque inde error etiam propagatus est, vixisse illum circa an. 1464.*

cui manifeste Codex noster Seculo integro vetustior contradicit. Ex hoc porro errore factum putto, quod *Waddingus Jacobum nostrum cum Jacobo Piceno, sive de Marchia ὥμωχως confundat, quem a. 1476. excessisse facile credo.* Ceterum *Quodlibet* scripsisse haec tenus ἀνεκδοτον omnes conveniunt, idque teste *Mazzuchellio* etiam in *Patavina D. Antonii Bibliotheca servatur.*

II. fol. 33. praevio *Quæstionum XXI. Elencho* sequitur *Quodlibet Job. Duns, sive Scotti O. M. Doctoris Subtilis*, de quo saepius dictum est. Ejus initium est: *Cuncte res difficiles. ait salomon eccles. 1. et cur intelligat eas esse difficiles subdit &c. Finis: Per hoc solute sunt rationes, ubi in edit. Opp. omn. Lugd. 1639. T. XII. p. 544. f. legitur: Et sic patet ad rationes. Clausula est: Explicit quodlibet magistri Johannis Scotti de ordine fratrum minorum. Quæstiones hae Quodlibetales, quas Waddingus editor in Praef. T. cit. Opus pretiosissimum et medullam Doctrinae Scotti vocat, matre typis exceptae sunt, ut vel mihi Editio per Albert. Stendal 1474. et Venetae 1481. et 97. f. adjaceant.*

III. fol. 97. *Quodlibet Alexandri. Alensem putares, et ita quidem scriptum erat in fol. Codici praevio: Quodlibet Alexandri de Hales; verum peritior Manus superinduxit: de Alexandria. Habeimus igitur rarissimas Quæstiones Quodlibetales Alexandri dicti a loco natali de Alexandria, electi a.*

1313.